

Hensyn til vigtige Anliggender, vedkommende den sædelige og borgerlige Orden, at det er saadanne Skrifter, jeg frygter for, og jeg kan ikke indsee, at Loven indeholder noget Værn imod, ad en saadan Vet at bearbejde og paa en fordærvelig Maade bearbejde den uoplyste Mængde.

Cultusministeren: Det er en eien- dommelig Stilling, hvori man sættes, ved i en Forsamling, til hvilken et Lovforslag, hvor- med den tidligere har beskæftiget sig, vender tilbage, svarende omtrent til Resultatet af denne Forsamlings Forhandlinger og Afstem- ninger, at skulle tale for dette Lovforslags Fremme; thi der vil jo under denne Forhand- ling blot i Almindelighed være Tale om Lov- forslaget's Fremme i Henhold til de alminde- lige Grundsætninger, som gaae igennem det. Denne Stilling bliver maaskee endnu noget besynderligere, naar man ikke optræder som den, eller En af dem, fra hvem Lovforslaget er gaaet ud, og det altsaa meget let kan hende sig, ja endogsaa maa forudsættes, at der er Enkeltheder, hvori den, der saaledes tager Or- det, ikke kan være ganske enig med det Udcast, som foreligger. Det er denne Stilling, hvori jeg i dette Dieblis staaer til dette Lovforslag. Jeg bemærker det strax med Hensyn til det sidste Spørgsmaal, at, hvorvel der vistnok er saadanne Enkeltheder i det foreliggende Lovud- kast, om hvilke jeg maa sige, at hvis jeg havde skullet concipere det, vilde det ikke være bleven saaledes, saa staaer jeg dog ingenlunde saale- des til Lovudkastet, at det har kostet mig syn- derlig Overvindelse at tiltræde det. Jeg har, da Lovudkastet i sin første Skikkelse, som na- turligvis siden er bleven noget forandret, kom frem paa et andet Sted, strax erkjendt, at det fore- kommer mig, at det indeholdt et godt Grundlag for en brugbar Lov om Presseforseelser, saaledes som vor Tid og vor Forfatning trænger til den og kunde bruge den, og denne almindelige Over- beviisning vedfænder jeg mig endnu, saa at

jeg saaledes med fuldkommen Overtydning an- befaler Loven til at nyde Fremme. Naar jeg gjør dette, saa troer jeg, at der paa dette Sta- dium er liden Grund til at gaae ind paa at forsvare Lovforslaget med Hensyn til saa- danne Enkeltheder, hvori det væsentlig er byg- get paa hvad der paa dette Sted tidligere er vedtaget. Der er dog et enkelt Punkt, hvis Vedtagelse her skete, med en saadan Kamp imellem Meningerne og med en saa ringe Over- vægt for den Mening, der seirede, at jeg troer at maatte berøre dette Punkt, forsaavidt det ved denne Behandling er passende at gaae ind paa de enkelte Paragrapher; men jeg vil bane mig Vej til at berøre dette Punkt, ved i Almin- delighed at udtale mig om de Grundsætninger, — som jo skulle forhandles idag — der ligger til Grund for nærværende Udcast, at det fore- kommer mig, at der gaaer igennem hele Ud- kastet en Bestræbelse efter at indskrænke Lov- forslaget til det Nødvendige og derfor practisk Gjennemførlige. Det staaer idetmindste derved i Modsætning til den tidligere Trykkefriheds- lovgivning, at det har erkjendt, at denne søgte at værne om en Deel Gjenstande, der ikke havde Krav paa at værnes om i denne Henseende, eller om hvilke man, selv om Krav- et var tilstede, ikke godt kunde værne igjæn- nem en Trykkefrihedslov, saa at selv om Lo- ven var berettiget ved dette Hensyn, var den dog utilraadelig, fordi den ikke kunde sættes i Kraft. Det har ogsaa viist sig, at der er be- tydelige Partier af den tidligere Trykkefriheds- lovgivning, der have staaet hen næsten aldeles uanvendte, uagtet det, naar man vilde strengt gennemgaae den Litteratur, der har udviklet sig i den Tid, da denne Trykkefrihedslov- givning bestod, vistnok vilde kunne estervises, at der har været Skrifter, paa hvilke den kunde og burde efter sin hele Hensigt have fundet Anvendelse; men der vare Hindringer, af an- den Art, for at bringe den til virkelig Anven- delse.